

mange er blevne konfirmeret, viser jo absolut, at Sproget ikke har hindret dem fra at naa saa langt frem.

Om saa nogen er tabt for Kirken siden, er det saa naturligt at give Sproget Skylden derfor? Vi mener nej. Det ligger meget nærmere at befragte, at det er den Indflydelse, de unge har været under, efter at de blev konfirmeret, der bærer Skylden for Træfaldet, enten Træfaldet saa er, at de har været tvunget til at tage fra Gjemmet ud i Jemmet, eller Forholdet i Gjemmet ikke har været saaledes, at det kunde bidrage til at bevare dem i Samfund med Herren og Menighed.

Det maa hilses som et glædeligt Regn ingen for den danske Kirke, at arbejdet blandt de unge stadig er i Vækst, og at der organiseres Ungdomsforbund i den ene Kreds efter den anden. Sprogspørgsmaalet vil finde sin Besvarelse efterhaanden som Forholdene bifter.

Angaaende Pajt, Sachs Forslyttelse fra Australien til Japan skylder vi at oplyse, at Marsagen dertil var, at Samfundet traengte til ham i Japan og ikke, at han ingen Fremgang kunde gøre i Australien.

Danmark

Københavns Andre-Missions Marsfest. Københavns Andre-Mission fejrede Aftenen den 1. Okt. i fl. „Str. Dgbl.“ sin Marsfest ved en Gudstjeneste i Andreas Kirken, hvor Sognepræsterne Hans Koch og J. Steen prædicatede.

Pastor Hans Koch talte ud fra Joh. 14, 28. Det, der i Aften skal lyde, er Tak for, hvad der i den fjerde Tid er modtaget, Tilgivelse for, hvad vi forjæmte, og Gaa for Dagen, som kommer.

I Andre-Mission mødes to Strømme: det dybt menneskelige og det inderst kristelige. Vi lever ikke en Dag til Ende, uden at vi, bevidst eller ubevidst, er Missionærer, enten for det onde eller for det gode. At missionere er dybt menneskeligt, og hvor det forenes med det inderst kristelige, naas Guds Gensig med et Menneſte. Vi er kaldede til at være Jesus Kristus Vidner paa Jorden, og nu er Tiden til, at Guds Riges Arbejde skal gøre Fremstid-Guds Menighed, ja selv den daarlige udrustede Kirken, er kaldet til at vidne om Guds Naade mod en Synder.

Svorledes er da Kaarene i Oeblikket for Guds Riges Fremgang her i Danmark? Spørgsmaalet kan ses fra mange Sider, men Pastor Koch vilde til Marsfestens Deltagere sige, at efter det, der i Oeblikket sker i Danmark, er der ingen, der har set en Tid, da det mere kendtes. Verden — og saa i ganske vantro Kredse, at man traenger til noget, som skal føre ud af det, man lever i nu. Saa er det en Digter, en af de allerperverste i Nutiden, og saa en Journalist, som siger det. Den store Sanger er i Virkeligheden de Ord, der lyder i vide Kredse, og saa fra dem, der troede, at Saelen sagtes kunde møttes af alle de „Herligheder“, Givet had paa. Slike Tanker gør sig mere og mere gældende, ikke blot i litterære Kredse, men ogsaa i hele vor V.

Taleren minde her om den store Forskel, der er paa Arbejdslovskaarene nu i Modstæning til 80'erne, og fremhævede, at det i faaandne Tider gælder, at hver præver sig selv, om nu ogsaa jeg er rede. Og nu kommer det ikke saa meget an paa Præsterne og Missionærerne, som paa dem derne i Kirkefolken. Det er dem, der daner Menigheden. Og det er ved deres Vidnesbyrd mere end ved Undersjæfter og Møder, at den store Sanger skal møttes.

Pastor Steen vilde minde om to Ord. Først om Ordet: „De saa ham, men gik forbi.“ Det gælder om at bruge de Leiligheder, Gud vil have en til at bruge. Og dernæst: „Vid vaagen og styrk det svrige, som ellers vil dø.“ Vedre Overfækt kan ikke fæktes over Andre-Missions Arbejde, og

det er en Gæde for den, at ethvert Vidnesbyrd, der afgjort gaar Menneſter imod og dømmes dem, kaldes „Mission“. — Pastor Steen nævnte en Del af Andre-Missions vidtjægnede Arbejde og opfordrede til at støtte dette.

Udsalget aabnes næste Dag Kl. 12 i Væghesda, hvor Pastor Storm fortalte om sin Rejse til den engelske Front. Kl. 4 var der musikalsk Underholdning, og Kl. 7½ talte Provst Jørgensen.

Andre-Missions Efteraarsmøde Mandag den 1. Okt. i Lemvig havde i fl. „Mingl. A. Dagbl.“ samlet god Tilslutning. Det indleedes med en Gudstjeneste ved Pajt. Wilhelmsen, og derefter fortsattes der med Vælbetjente og Højfestsforf. Davidsen, Galsbo.

Aftenmødet var besøgt af ca. 500 Menneſter, og her talte Missionær Roussgaard, Silkeborg, og Amtsraadsmedlem Rasmussen, Bjfkov. Ved Mødets Slutning blev der indsamlet en Gave til Andre-Mission.

Til R. N. M. S. Hyggefond er der i September Maaned indgaaet følgende Gaver: „M“, Pensionatværelse Nr. 28, 300 Kr. Prof. J. Torv & Frue 100 Kr. „Et Arbejdsfond“ fra Pastor Ricard 200 Kr. Paa Sparekassens regning er indkommet 1119,30 Kr. Derunder følgende: Jfr. Thora Pedersen 101 Kr. Provst Jørgensen 110 Kr. Jfr. Petra Dalgaard 103 Kr. Jfr. Johanne Jensen 109,25 Kr. Jfr. M. Dam 100 Kr. 3 mindre Bidrag er indkommet 449,71 Kr. Til Byggefondstjenen: Lensgreve Holsteinborg 300 Kr.

Tyfusepidemi. I Nyfåbing paa Mars raser der, skrives der 1. Okt., en heftig Tyfusepidemi. Forinden Epidemifædelingen paa Byens Sygehus har man lagt Væbning paa teknisk Skole og paa Frelsens Hærs Lokaler til Ovtagelse af Patienter. Hver Dag indlægges nye Patienter, saa der nu er over 150 angrebne, og hver Dag foresalder Dødsfald. Skolerne er lukkede, og Landboerne holder sig borte fra Byen. Men Byogtrafikkene famler Folk hver Aften; de lader som ingenting. Frelsens Hær holder Møder i Kommunestolens Gymnastiksal. Der er nu ogsaa Tale om at tage Missionshuset i Brug til Hospital, hvis Sygdommen vedbliver at brede sig.

Haarehandelen har i den sidste Tid været drevet livligt paa Lemvigegnen, idet Opløbere synes at vilde tage alt, hvad der kan faas, til Priis, hvis Toppunkt foreløbig er indtil i Kr. pr. kg. lev. Ragt. Det gælder saa vel Lam som Haar og Bæder, skrives der Meddeler. Sær- lig særligværende Dyr menes at gaa til Hovedstaden og andre Byer, væsentlig til Hensaltning. Derimod antages det, at Margarinefabrikationen staar bag Opløbet særlig i Haar, der jo har den meiste Talg.

Kongeligt Besøg i Moskilde. I Anledning af Marsdagen for Dronning Louises Død ankom Kongen og Dronningen Kl. 9½ Lørdag Morgen den 29. Sept. til Moskilde Domkirke. Kort stier ankom Prins Baldemar, ledsaget af Prinsesse Margrethe. De kongelige, der nedlagde Blomster paa Kirkerne i Frederik 5.s Kapel og Prinsesse Marias Sælvag i Krypten, forlod efter et Ophold paa en halv Times Tid Domkirken og førte bort.

10 nye Ovtagelseshjem. Overretsaabesfor Brun, Formanden for Bærgeraadet, er i denne Tid (5. Okt.) beskæftiget med at søge oprettet ikke mindre end en halv Snes nye Ovtagelseshjem for Børn fra Bærgeraadene. Børneantallet er i stadig Tilvækst, og denne Omstændighed har gjort denne store Udvidelse af Gjemmens Antal nødvendig.

Dyrtidsdemonstration i Odense. Ca. 500 Menneſter samlede Aftenen den 5. Okt. uden for Raadhuset i Odense under Voraadets Møde. De forholdt sig meget rolige. En Deputation fik Afgang og forbrødte, at Dyrtidsforlagene skulde handles straks. Det blev lovet, at

Forlagene skulde blive behandlede paa Tirsdag. Mangden modtog Meddelelsen med Beværet og spredtes derefter.

En Stor blev ifl. „Voll. Jakt. Stiftstid.“ forleden fanget i et Hundegård ved Sletnes. Den vejede 200 Pund og solgtes til en Fiskehandler for 100 Kr. Han lagde den i sit Vindue, hvor den henlaa i lang Tid og stadig gav Livstegn fra sig. En talrig Skare Tilskuere samlede udenfor paa Gaden og betragtede det sjældne Dyr med megen Interesse.

Støren blev sendt til København.

Noget, som sjældent sker. En i Viborg boende større Statteyder har ifl. „Vil. Stiftstid.“ ved at slage til Landoverfarteraadet faaet sit skattepligtige Væb saa stærkt nedsat for sidste Skatteaar, at der blev tilkendt ham en Tilbagebetaling af 12—13,000 Kr. i for meget erlagt Skat.

Aldebrande. Dampsterkvarter foraarjagede 5 store Brande. Udlaengerne til Gaardejer Valentin Nielsens Gaard i Næsbj ved Strand- den er Lørdag Formiddag den 29. Sept. nedbrændt. Ilden opstod ved Tærkning. Al den indvælede Sæd brændte, men intet levende omkring.

— Samme Lørdag Formiddag opstod der Brand i Jorh. Gaardejer N. Winthers Gaard i Dning. Gaarden ejes nu af Proprietær Sørensen, „Grevegaard“, og S. Andersen, Urup. Det lykkedes at redde Stuehuset, medens Gaardens andre 3 Vænger nedbrændte. Der brændte en Del Korn og Halm. Ilden opstod fra Dampsterkvarteret. De brændte Vænger var forstyrede i Landbygningernes alm. Brandforsikring for 12,550 Kr.

— Chr. Jørgens Gaard i Thingstrup ved Thisted er Lørdag Middag den 29. Sept. fuldstændig nedbrændt. Ilden opstod fra et Tærkvarter. Al den indvælede Sæd brændte, men det lykkedes at redde Besætningen og det meiste Indbo.

— Sjætte Vællegaard ved Præstis er samme Lørdag Middag nedbrændt. Al den indvælede Sæd og det store Dampsterkvarter brændte. Der indbrændte en halv Snes Kvæder og ca. 20 Svin. Bygningerne var forstyrede i Landbygningernes almindelige Brandforsikring for 24,000 Kr. og Løstret i Udflitterkassen for 35,000 Kr.

— 2 Nye i Næstøtte tilhørende Villenæl Gods er samme Lørdag nedbrændt. Ilden opstod ved Gnistre fra et Dampsterkvarter, der førte forbi.

Brandt Avstrøfferi. Lørdag Eftermiddag den 29. Sept. ved 12-Tiden opstod der Ild i Tagetagen paa „Solbæl Antstidende's“ Trøfferi, der var under Ombygning. Der var Gære for en stor Del nye Trøfferemaskiner. Bladet havde lige omforfækt sit Inventar med Forskjellige af 50 pCt.

1200 Tons Kul brændt. Der er, skrives der 6. Okt. optaaet Ild i en af Statsbanens Kulbunker i Nyborg. Den omtalte Bunker er paa 1200 Tons. Kulene er nu uanvendelige til Lokomotivene. For at afsløbe Gasen er der lagt Jernrør i Bunden.

En rar Afholdelse. I Sydby er der i længere Tid blevet forhandlet en fra Østerrig indført, som det hedder sig „alkoholfri“ Drik, der affindes under Betegnelsen Gælsbens. Paa Forhødens Foranstaltning har den nævnte Drik nu været underkastet en Underfølgelse, som ifl. „Thisted Amtst.“ har givet til Resultat, at der, i denne „Afholdelse“ fandtes ikke mindre end 21 pCt. Alkohol.

En smuk Afholdelse afholdtes ifl. „Viborg Stiftstid.“ forleden i Bannet for Pastor O. Bertelsen og Frue. Ca. 200 Menneſter deltog i Fæsten, ved hvilken Sogneraadshjælper Jens Svorning talte for Forberedelse og overfækte de bortdragende værdifulde Grundringsgaver.

Staten som Svineopdrætter. For at opretholde Svinebefanden og bevare dens Kvalitet vil 22,000 Svin blive født paa Statens Besætning indtil den 1. August 1918. Svine

skal indføres paa de anerkendte Afholdelse.

Kendt Landmand død. En af Danmarks bedst kendte Landmænd, Proprietær Adolph Braas, til Philipstad, er afgaaet ved Døden i en Alder af ca. 70 Aar. Afhøde har indlagt sig store Fortjenester paa Hestevædens Omraade. Han havde indbragt talrige Tillidshøvere.

En prøvet Mand. „Mingl. A. Av.“ fortæller: Blandt de tyffe Soldater befinder der sig en Mand, der har udstaaet mange haarde Prøvelser under Krigen, i hvilken han har deltaget lige siden i August 1914. Manden hedder Nieme, er Lokomotivførere og har under Krigen gjort Tjeneste som Underofficer. Han hørte til de ti Mand, som kom i Land med den Nøbsaad, som blev sat ud fra de tyffe Forpødsjagere. Nieme har under Krigen deltaget i 13 Søslag, Søtrafninger og Bombardementer — dels i Nordøen, dels i den Botniske Bugt og Rigabugten. Han deltog i det store Søslag ved Island den 31. Maj i Fjor. Han udtaler, at dette Slag med Hensyn til Udvalgte og Nøbsaad overgik alt, hvad han tidligere havde oplevet. Nieme er kun 29 Aar gammel, men er allerede graahaaet.

Et Møtte, der kostede Blod. — I disse Tider gaar der jo næsten ikke en Dag, uden at der bliver udfækt Forbud, saa mod det ene og saa mod det andet. Det gav Anledning til et ganske morsomt Tilfælde et Sted paa Vælle-Gaarden forleden. Paa en eller anden Maade var det Møtte kommet ud, at i Løbet af Morgendagen vilde der blive udfækt Forbud mod Hjemmelagning. Overalt vakte det stor Beirretelse, og man gav sig ifl. „Vælle A. Folkeblad“ til at slagne Svin i stor Stil. Det var ikke noget lille Antal, der maatte lade Livet. Næste Dag viste det sig, at Frøkten var ugrundet, og endnu har Hr. Rode ikke ladet høre fra sig.

Naar Hyster-Gullasjen raser. Alle de Lokale Blade paa Lemvig-Gaarden omtaler det forleden meddelte modbydelige Hæveræk om Bord paa Sutteren „Voreas“ paa en faadan Maade, at man forstaaer, at det, der her er sket, har vakt ligeirem Forbitelse paa Egnen. Man er ganske vist blevet vant til lidt af høert fra de pengeoverfaldte Hysteres Side; men det, der er sket om Bord paa „Voreas“, er saa raat og modbydelig og hvinst, at man ikke skalde tiltro Menneſter af en civiliseret Nation Ende til at gøre faadanne Thingestregere. I en Korrespondance til „Holt. Avis“ skrives bl. a.:

— Verdenskrigen med dens Guldfælsom synes at have bragt visse Raag af Besøftningen den Opatfælle, at selv den største Gemmebed, den største Forberedelse er tilfaldt, naar bare man kan betale. Det er paa høj Tid, at Myndighederne belærer den Slags Indvinder om, at der er visse Grænser, som ikke kan overstrides, uden at man kommer i Konflikt med Straffeloven. Hæveræk om Bord i Søbjerg-Sutteren er vel egnet til at itatiere et Eksempel, og vi især os overbeviser om, at Politiet vil tage haardt paa Øverningsmændene. De bør alvorligt belæres om, at de ikke udræffet kan gøre, hvad der falder dem ind, selv om de er noget saa fint som — Hyster-Gullas.

Da Løjtnant Eddies undslap. Løjtnant Eddies er en af de internerede engelske Officerer fra Underandsbaad „C. 13“, som forleden forlod Internatet ved Aarhus og gik om Bord i en Viltvægt. To unge Aarhusianere skal have sat ham over Præjud til Søllingsborg. I flere danske Blade er Meddelelsen om Løjtnantens Undvigelse blevet indtaget med den Tilføje, at han har brudt sit Væresord, men det ansaas for sandsynlig, at han var utilregnelig af Sorg over Meddelelsen om sine Forældres Død. Gennem den britiske Legation i København har Løjtnant Eddies nu udfækt en Meddelelse, hvori det bl. a. hedder: Under de Betingelser, paa hvilke Løjtnant Eddies var interneret, blev der kun afgivet Væresord fra det Tidspunkt, han forlod Kafernen, indtil han vendte tilbage til den igen. Den 19. Sep-

tember, den Dag Flugten fandt Sted, gik han ud to Gange. Første Gang Kl. 8,30 om Morgenen og anden Gang Kl. 9. Han vendte tilbage Kl. 11,30 Formiddag. Hver Gang han gik ud, skrev han sit Navn i Bogen, hvilket er ensbetydende med, at han havde givet sit Væresord for den Tid, han var fraværende. Efter sin anden Tilbagekomst Kl. 11,30 blev han lukket ind af Vagtkommandøren, og hans Væresord blev herved udtvølsomt stættet. Senere er han set af to danske Tjenestefolk, saa der kan skejles Øbis for hans Tilstedeværelse i Kafernen efter Kl. 11,30 Formiddag. Det lykkedes siden Løjtnant Eddies at skuffe sine Bogteres Dyrærførelse og at undslippe fra det Sted, hvor han var interneret. Intet Væresord blev fordret eller givet ved denne Leilighed. De danske Myndigheder har indledt en Politiumdersøgelse af Forholdene ved Løjtnant Eddies Flugt.

Danmarks Følketal. Det danske itatistiske Departement har udfækt en Opgave over Danmarks Indbyggertal. Dette anslaaes til 2,960,000 den 1. Juli 1917. Ved Følketællingen 1. Februar 1916 var Tallet 2,921,000 og den 1. Juli 1916 beregnedes det til 2,931,000. Tilføkten i det sidste Aar er saaledes 29,000 eller 1 pCt., hvilket er noget mindre end de nærmest foregaaende Aar.

Fra Højfælle til Dusterhjem. Som tidligere nævnet er Kong Højfælle paa sin Lejet af Staten som Opholdssted for de tyffe Marinere fra Traefningen ved Holmlands Kist, som skal interneres i Danmark til Krigen's Slutning. Det er senere blevet bestemt, at Skolen skal tages i Brug som Opholdssted for alle de i Danmark internerede tyffe Soldater. Da Skolens Bygninger ikke kan rumme de ca. 180 Tyffere, der er Tale om, forinden det danske Baghold, bliver det nødvendigt at opføre nogle Baracker ved Siden af Skolen.

En høj Gulle. De mange underlige Figurer, som tidligere vandrede omkring kortere eller længere Vej for at vinde et Vedemaal, har ophørt at besøge os, siden Krigen stængte Størstedelen af deres Promenadeplads, skriver „Dagsp.“ De senere Aar er saaledes forløbet uden Møbetrotters, hønt vi af og til har hørt nok af mystiske „Traefugle“. I Danmark findes der dog en Mand, hvis Opgave det synes at være at vedligeholde disse Vædemarkspromenader. Han hedder Carl Nielsen og skal rejse nordre Sjælland rundt paa en 10 Fod høj Gulle. Han kan klare Turen paa 6 Dage uden at have Penge med sig, naar han 200 Kroner.

Store Feiligheder. Feilighederne i Anledning Santalmissonsens 50-Aars Jubilæum aabnedes med stort Møde i Væghesda i København. Tilføkte var Kongen, Dronningen og Enkedronningen samt Prinsesse Margrethe og Prins Gustav. Københavns Gejstlighed var fremmød med Biskop Ostenfeld i Spidsen. Det store Lokale var fyldt til sidste Blads af en missionsinteresseret Skare paa omkring 1500 Menneſter. Feiltalen holdtes af den danske Santalmissonsforenings Formand Sognepræst Odenburg, over Ordene: „Gidtil har Herren hjulpet“. Det norske Landstyre for Santalmissionen var repræsenteret ved sin Formand, Overlærer Søren, som talte om Santalmissonsens Betydning for norsk Missionsinteresse og Kristentid. Om Missionsens Tilværelse paa Missionsmarken talte Missionær Stat-Petersen, som netop er vendt hjem fra Santalmistan.

Effimoer ventes. Grønlandsforstærker Knud Rasmussen ventes tilbage til Danmark inden Jul. — Svilkens Vej, han kommer vides endnu ikke. Muligvis kommer han over Amerika, idet han tager med „Danmark“, som fører de sidste fra Croferland-Økspeditionen til deres Hjemland. Men hvilken Vej han end kommer, saa vil han medbringe nogle Effimoer, som skal uddannes i Danmark, saaledes at han paa fremtidige Ture i Ismarken kan have større Nytte af dem, end han kan det nu. Naar han disse Føl-

uddannet, har han i dem langt værdifuldere Assistance end i Europæere, idet de tillige er haardhudet og vante til alle de Stræbelser, som Økspeditionerne i disse Egne giver. Det er muligt, at det bliver et Vægtepar, han tager med, rimeligvis Effimoen Argo og hans Kone, som tidligere har været i Danmark paa et Visit. Blandt andet fortæller denne Oplysning en Ting, som er lige saa interessant som selve Meddelelsen, nemlig at Knud Rasmussen har nye Økspeditioner for sig, og at den Omstændighed, at Effimoerne skal uddannes et Aars Tid, kan man slutte, at han i hvert Fald saa længe vil blive i Danmark.

Tobaksavl paa Jhu. Paa de vestniskke Tobaksøerne er man nu saa godt som færdig med at afbløde Tobakspflanterne, og det tegner i Aar til at give et ualmindelig godt Udbytte. Svad Priferne angaar, er det endnu for tidlig at domme om, da der skal en ret langvarig Vandbehandling til, før Tobakken kan afsættes; men det tør antages, at Priferne i Aar bliver betydelig højere end tidligere Aar. — Tobaksarealerne udvides jævnt Aar for Aar, og Vælen drives faavel af Gaardbrugere som Husmænd. Det er dog hovedsagelig Husmændene, der især med Tobakskjørtningen, og i mange Tilfælde er det ordnet saaledes, at Gaardbrugerne lægger Jord til samt udfører Forarbejdet med Jordens Tilberedning, Afgødens Transport og lignende, mens Husmændene udfører Bæstningen af Væterne, og Udbyttet fordeles saa ligelig.

Stubmøller paa Læsø. Hvem huffer vel længer den gamle, ejendommelige Slags Møller, „Stubmøller“, som i sin Tid var almindelige over hele Danmark, men som vist nu overalt er forpundet undtagen paa Læsø, hvor endnu stadig saa meget gammelt vedbliver at holde sig. — Gindes de noget andet Sted, blir de i hvert Fald nu bevarede som et Slags Obitidsminde. — Stubmøllen er en lille Vindmølle. Den har Navn efter en Bjælke, „Stubben“, som skal saa fast og vedemaal, har op hørt at besøge os, siden Krigen stængte Størstedelen af deres Promenadeplads, skriver „Dagsp.“ De senere Aar er saaledes forløbet uden Møbetrotters, hønt vi af og til har hørt nok af mystiske „Traefugle“. I Danmark findes der dog en Mand, hvis Opgave det synes at være at vedligeholde disse Vædemarkspromenader. Han hedder Carl Nielsen og skal rejse nordre Sjælland rundt paa en 10 Fod høj Gulle. Han kan klare Turen paa 6 Dage uden at have Penge med sig, naar han 200 Kroner.

Flugter med tyff Skib. En tyff Andampner „Imperial“ kom til København forleden og anfrøt op i Gasværkshavnen. Da Besætningen var i god Gang, fandt Kullerperne i en Kulbunker en rustig Krigsfange. Russieren havde ligget skult i Bunken i flere Dage. Han var gaet om Bord medens Skibet laa i den tyffe Havn og med et Væd og en Fæltklasse Vand havde han bobet Livet for at gævinde sin Frie. Gennem en Slange, som førte op til en Ventil i Dækket, havde han faaet frisk Luft. Russieren, som havde maaget vanskelig for at gøre sig fortaalelig for de danske Kulleverere, var frugtelig stiddet og i overordenligt høj Grad medtaget efter det lange Ophold i det af Kulgas opfyldte Rum. Han kunde knap itaa paa Venene, og de danske Kulleverere opfordrede ham ved Minut til at gaa fra Borde. Anledningen kom nu det tyffe Skibs Mand- skab til og vilde forhindre Russieren i at gaa i Land. Det var deres Nigt, sagde Matroserne, at sørge for, at Russieren blev jort tilbage til Hoffland. En Del Søfolk fra en nærliggende russisk Dampner kom nu til og gav sit Væb med, og medens Søfolkene stændte, littede Krigsfangeren sig iland, og da han først havde Foden paa dansk Grund, var der Folk nok til at hjælpe ham. Han fik styrkende Malt og Drifke i en nærliggende Resturant, og vil i en nær Fremtid saa Anledning til at vende hjem til Rusland. Han havde været i tyff Krigsfangenskab i over to Aar.